

DECIZIE nr.

privind contestația formulată de dl. X, înregistrată la
D.G.R.F.P Timișoara sub nr. /06.10.2014

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. /29.09.2014, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. /06.10.2014, asupra contestației formulate de

Dl. X

înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. /24.09.2014 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. /06.10.2014.

Dl. X formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /23.05.2014 emisă în baza Raportului de inspecție fiscală încheiat în data de 23.05.2014, înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. /23.05.2014 solicitând anularea în parte a deciziei contestate; considerând „nelegal pct. 1.6 din raportul de inspecție fiscală și implicit decizia de impunere nr. din 2014 pe care o atac prin prezenta și cer anularea părții nelegale.”

Având în vedere că raportul de inspecție fiscală pe care petentul îl contestă este raportul în care au fost prezentate constatările inspecției, din punct de vedere faptic și legal, raport ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere, în temeiul Titlului IX din Codul de procedură fiscală, republicat, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va pronunța asupra deciziei de impunere, decizie ce a fost emisă în baza raportului de inspecție fiscală, în situația în care, în Ordinul nr. 149/2007 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

« In conformitate cu art. 205 și art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată din prezenta decizie se poate face contestație, care se depune în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. La

prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține pagini. Prezenta reprezintă titlu de creanță. »

In condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă petentului și aceasta fiind cea care produce efecte față de petent și nu raportul de inspecție fiscală în care doar sunt consemnate constatările inspecției fiscale, D.G.R.F.P. Timișoara ca organ competent în soluționare se va investi cu soluționarea acesteia privind contestația formulată de petent împotriva Deciziei de Impunere.

Referitor la suma contestată aferentă Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /23.05.2014 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, s-au reținut următoarele aspecte:

În considerarea prevederilor art. 7 și art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu dispozițiile pct.2.1 din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, organul competent în soluționare a solicitat petentului prin adresa nr. /03.11.2014 precizarea sumei contestate individualizată pe categorii de impozite și taxe.

Cu adresa FN înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș sub nr. /12.11.2014, la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Timiș-Inspecție Fiscală sub nr. /12.11.2014 și la D.G.R.F.P. Timișoara sub nr. /17.11.2014, petentul a răspuns solicitării conținută în adresa precitată, arătând că este imposibil să precizeze exact suma contestată din decizia de impunere și precizând totodată că „In contestatia la decizia de impunere am arătat că solicit anularea in parte a acesteia, respectiv cea privind acel calcul in legătură cu vânzarea autoturismului”.

Din conținutul Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. /23.05.2014 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, rezultă că pentru anul 2011 organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentului suma de lei reprezentând impozit pe venit net anual stabilit în plus și obligații fiscale accesorii aferente (..... lei + lei), iar prin contestația înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Arad sub nr. /24.09.2014 și la și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr..... /06.10.2014, petentul solicită anularea parțială a acesteia.

Față de cele prezentate mai sus, se reține că, în condițiile în care, prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în

mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./23.05.2014 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru anul 2011 organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina petentului suma de xxx lei reprezentând impozit pe venit net anual stabilit în plus și obligații fiscale accesorii aferente (xxxx lei + xxx lei), Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara se va investi, după verificarea în totalitate a condițiilor de procedură, cu soluționarea contestației formulată de dl. X, pentru datoria fiscală în suma totală de xx lei, conform pct. 2.1. din O.P.A.N.A.F nr. 450/2013.

Contestația a fost semnată de petent, conform prevederilor art. 206 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. În contestația formulată petentul solicită anularea parțială a Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./23.05.2014 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, în ceea ce privește constatările organelor de inspecție fiscală privitoare la prețul de vânzare al autoturismului, al cărui utilizator a fost Cabinetul de avocat X.

Referitor la vânzarea autoturismului, petentul arată că temeiul de drept invocat de organul de control privind pretinsul impozit de plătit pentru vânzarea autoturismului, este art. 48 lit. „c” din Legea nr. 571/2003, act normativ care, în opinia sa, impozitează câștigurile din transferul activelor aflate în patrimoniul afacerii. Raportat la sintagma „patrimoniu”, petentul arată că se impun unele precizări:

Autoturismul nu s-a aflat nici un moment în patrimoniul afacerii (cabinet avocat X), acesta, conform contract de leasing financiar nr./08.03.2007 emis de P... IFN SA București, proprietar al autoturismului era până la expirarea acestui contract societatea de leasing, cabinetul de avocatură fiind doar utilizator, fără ca bunul să fi intrat vreodată în patrimoniul cabinetului (art. 1.1 din anexa nr. 1 din contract).

Fără să se facă precizarea expresă privind temeiul de drept al calculului așa zisului preț de vânzare al autoturismului, petentul consideră că organele de control au încercat forțat încadrarea speței la art. 36 alin. 3 din HG 44/2004, petentul arătând că: mașina nu era în patrimoniul acestuia, la expirarea termenului din contractul de leasing nr./2007; proprietarul autoturismului l-

a vândut la prețul stabilit de el; vânzarea autoturismului s-a făcut către un terț și nu a intrat în patrimoniul personal al petentului;

În opinia petentului evaluarea făcută de inspecția fiscală este incorectă și nereală, având în vedere că pentru evaluarea acestuia „s-au luat în considerare două oferte din 2014 de la o firmă autovit, care scoate la vânzare două autoturisme, ambele fabricate în 2008, cu caracteristici total diferite față de autoturismul din cauză”. În opinia petentului, nu se face nici dovada că asemenea autoturisme s-au și vândut cu acel preț, iar la vânzarea autoturismelor se ține cont de: starea generală a mașinii, culoare, km parcurși, starea drumurilor, prețurile pieței la momentul dat.

În opinia petentului, proprietarul mașinii a respectat întocmai prevederile art. 9 din anexa nr. 1 la contractul de leasing, prin vânzarea autoturismului la prețul stabilit și acceptat de el, după ce utilizatorul nu a optat pentru nici una din variantele stipulate la art. 9, arătând că varianta expertizării autoturismului de către un specialist nu s-a pus.

Față de cele prezentate, petentul consideră nelegale punctul 1.6 din raportul de inspecție fiscală, precum și decizia de impunere nr./2014 contestată, solicitând anularea părții nelegale.

II. Activitatea de Inspecție Fiscală Arad a procedat la efectuarea inspecției fiscale parțiale la Cabinet avocat X privind impozitul pe venit, perioada verificata fiind 01.01.2011-31.12.2013 in ceea ce privește impozitul pe venit, constatând următoarele:

În cursul lunii februarie a anului 2011, Cabinetul Individual de Avocat X în calitate de utilizator a finalizat ratele unui contract de leasing pentru un autoturism marca, capacitate cilindrică xxxx cmc, benzină, an fabricație 2007, cedând cu această ocazie autoturismul soției d-lui X. Societatea de leasing a emis ultima factură cu nr./23.02.2011 pe numele soției d-lui X, d-na Y, în valoare totală de xxxx lei. Având în vedere că, pe tot parcursul derulării contractului de leasing, Cabinetul individual de avocat X a beneficiat de dreptul de deducere a cheltuielilor cu amortizarea mijlocului fix, și a dedus aceste cheltuieli în valoare de xxxx lei (conform fișei mijlocului fix), la cedarea autoturismului, Cabinetul de Avocat X, deși avea obligația legală a înregistrării unor venituri, nu s-a înregistrat cu veniturile aferente acestei tranzacții. Organele de inspecție fiscală au constatat că autoturismul al cărei utilizator a fost Cabinet individual de avocat X, a fost cedat de către acesta soției d-lui X, anterior achitării ultimei rate a contractului de leasing. Consecința a fost neînregistrarea ca proprietar, în patrimoniul afacerii, cu acest bun, a Cabinetului de avocat X, având în vedere că persoana către care s-a efectuat tranzacția a fost soția d-lui X așadar o persoană afiliată acestuia. Organele de inspecție fiscală au stabilit că evaluarea bunului tranzacționat, chiar și cedarea dreptului de folosință, trebuia efectuată la valoarea de piață a acestuia de la data efectuării tranzacției, deoarece Cabinetul individual de avocat X a beneficiat, pe toată durata derulării

contractului de leasing, de deducerea din venitul impozabil, a cheltuielilor rezultate din calitatea sa de utilizator al autoturismului, cu consecința diminuării acestuia prin înregistrarea în evidențele Cabinetului de avocat X a amortizării autoturismului în valoare de xxxx lei.

Deoarece Cabinetul de avocat X nu și-a înregistrat veniturile din tranzacționarea acestui mijloc fix, respectiv nu a făcut o evaluare a acestuia la data tranzacției, echipa de inspecție fiscală a procedat la evaluarea autoturismului la prețul pieței, prin compararea unor oferte similare extrase de pe site-urile de specialitate pentru autoturisme similare, având aceleași caracteristici cu cel al petentului, rezultând o medie de piață la valoarea de xxx euro.

Valoarea euro la data de 23.02.2014 a fost de xxxx lei la cursul BNR.

Astfel, s-a constatat faptul că petentul trebuia să declare un venit brut suplimentar pentru anul 2011, din înstrăinarea acestui mijloc fix în valoare de xxx lei. Deoarece acesta nu a fost declarat de către petent, organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea unui venit brut suplimentar în acest quantum, cu consecința stabilirii în sarcina petentului a unui impozit pe venit suplimentar de plată.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatările organelor fiscale, motivațiile contribuabilului și actele normative în vigoare pe perioada supusă impunerii se rețin următoarele:

În fapt, domnul X, în calitate de reprezentant al Cabinetului individual de avocatură X a încheiat cu S.C. P IFN S.A., contractul de leasing financiar nr. din .03.2007, având ca obiect autoturismul, cu o valoare totală a contractului, fără TVA, de xxxx euro, contractul purtând ștampila cabinetului de avocat și semnătura d-lui X

Conform pct. 9.2 din contractul precizat, Cabinetul individual de avocatura X în calitate de utilizator avea posibilitatea exercitării opțiunilor cuprinse la Secțiunea 9 din contract, respectiv cumpărarea bunului la valoarea reziduală, sau restituirea acestuia către Locator, sau solicitarea prelungirii duratei de folosință.

Astfel, se constată că deși utilizatorul, conform contractului de leasing, a fost Cabinetul individual de avocatura X factura în valoare de 1.131,56 lei a fost emisă de S.C. P IFN S.A. în data de 23.02.2011 pe numele Y– persoană fizică ce are calitatea de soție a d-lui avocat X.

Din documentele existente la dosarul cauzei, respectiv starea de fapt consemnată în Raportul de Inspecție Fiscală care a stat la baza emiterii deciziei contestate rezultă că dl. avocat X, titular al Cabinetului de avocatură X, a înstrăinat acest autoturism, fără a înregistra vreun venit al Cabinetului individual de avocat X, în calitate de persoană impozabilă, în condițiile în care în tot cuprinsul perioadei verificate, respectiv 01.01.2011 – 31.12.2013, mai mult de la achiziția acestui autoturism în anul 2007, a înregistrat în evidența contabilă a

Cabinetului de avocatură X cheltuieli cu combustibilul (benzina) aferente acestui autoturism, precum și amortizarea acestuia.

În data de 23.02. 2011, în evidența contabilă a Cabinetului de avocatură X a fost înregistrată o cheltuială considerată de dl. avocat X ca deductibilă la determinarea masei venitului impozabil, cu consecința diminuării impozitului pe venit datorat bugetului consolidat al statului, valoarea înscrisă în factura nr. emisă de S.C. P S.A. în valoarea de xxxxxxlei pe numele Y.

Analizând dosarul cauzei, respectiv motivarea contestației și eventualele înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementată de Codul de procedură fiscală din care să rezulte legătura de cauzalitate dintre autoturismul, care a făcut obiectul contractului de leasing, utilizat de către dl. avocat X în activitatea independentă de exercitare a profesiei de avocat și posibilul transfer al acestui autoturism, către unul din membrii familiei domnului X, respectiv soția acestuia d-na Y - ce nu a fost identificată ca și contribuind la realizarea obiectului de activitate al titularului contractului de leasing, respectiv Cabinet de avocatură X, se constată că în lipsa motivării legale a contestației de către dl. X, D.G.R.F.P. Timișoara, ca organ competent în soluționarea acesteia, a solicitat petentului cu adresa nr./03.11.2014 completarea dosarului contestației cu fotocopia contractului de leasing financiar nr./03.2007, *in integrum*, precum și cu motivele de drept pentru care a contestat Decizia de impunere nr..../23.05.2014 emisă de AJFP Arad, în condițiile în care acesta în contestația formulată nu a invocat niciun temei de drept care să motiveze afirmațiile din contestația formulată.

Petentul X a formulat răspunsul său conform Notei fără număr și fără dată, înregistrată la A.J.F.P. Timiș sub nr./12.11.2014 și la A.J.F.P. Timiș – Inspecție Fiscală sub nr./12.11.2014, transmisă D.G.R.F.P. Timișoara, unde a fost înregistrată sub nr./17.11.2014, arătând că „în cuprinsul deciziei de impunere este stipulat clar temeiul de drept prin care poate fi atacată o decizie de impunere, respectiv art. 205 și 207 din OG 92/2003”.

Invederăm că deși i-a fost solicitată fotocopia contractului de leasing financiar nr./03.2007, *in integrum*”, petentul a completat dosarul contestației doar cu primele două file ale acestuia, în condițiile în care contractul conține 5 file așa cum rezultă din nota de subsol a fiecărei file.

În drept, LEGEA nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizată*) privind Codul fiscal:

Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activități independente, determinat pe baza contabilității în partidă simplă

ART. 48

(1) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, deductibile,

pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cu excepția prevederilor art. 49 și 50.

(2) Venitul brut cuprinde:

(...)

c) câștigurile din transferul activelor din patrimoniul afacerii, utilizate într-o activitate independentă, inclusiv contravaloarea bunurilor rămase după încetarea definitivă a activității, cu excepția reorganizărilor, când se păstrează destinația bunurilor;

(...)

(7) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale;

(...)

l¹) în perioada 1 ianuarie 2011-31 decembrie 2011 inclusiv, cheltuielile privind combustibilul pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv transportului rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, cu excepția situației în care vehiculele se înscriu în oricare dintre următoarele categorii: (...)

Având în vedere că la dosarul cauzei a fost identificată anexa 1 incompletă - fila 1 și fila 3, purtând ștampila Cabinetului de avocatură X la contractul de leasing nr. din.03.2007, D.G.R.F.P. Timișoara constată că în conformitate cu pct. 7.6 din cuprinsul acesteia „Utilizatorul poate permite utilizarea bunului de către terți dacă obține în prealabil consimțământul scris al Locatorului fără ca o asemenea situație să afecteze obligațiile de plată ale Utilizatorului prevăzute în contractul de leasing, care vor rămâne valabile în totalitate”, iar conform pct. 9.1 și 9.2 din același contract:

„Secțiunea 9 OPȚIUNILE UTILIZATORULUI

9.1 La data expirării valabilității Contractului de Leasing Financiar, Utilizatorul are drept de opțiune constând în:

a) cumpărarea bunului la valoarea reziduală, sau

b) restituirea acestuia către Locator, sau

c) solicitarea prelungirii duratei de folosință

În cazul alegerii variantei descrise la art. 9.1 (a), toate obligațiile de plată trebuie onorate până cel târziu ultima zi de valabilitate a contractului.

În cazul alegerii variantei descrise la art. 9.1 (c) se va încheia un adendum la contract, sau după caz un nou Contract de Leasing Financiar, recalculându-se redevențele până cel târziu ultima zi de valabilitate a contractului, în vederea extinderii sau închirierii unei noi polițe de asigurare.

9.2 Dreptul de opțiune al Utilizatorului de a cumpăra bunul înainte de terminarea perioadei de valabilitate a Contractului de Leasing Financiar, se

poate exercita sub condiția ca Utilizatorul să facă Locatorului o ofertă fermă și irevocabilă de cumpărare, caz în care se recalculează valoarea reziduală.”

In drept, in conformitate cu prevederile art. 65 și art. 206 alin. (2) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată:

„ART. 65

Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal.”

ART. 206

„Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[...]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [...]”

Din coroborarea normelor legale precitate cu înscrisurile existente la dosarul cauzei rezultă că petentul X nu a depus în motivarea contestației înscrisuri de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală cu care să demonstreze opțiunea exprimată de Cabinetul de avocatură X în calitate de utilizator al autoturismului la data expirării contractului de leasing nr. din 03.2007, conform Secțiunii 9 din Contractul de Leasing Financiar nr. /03.2007.

Astfel, pretenția petentului X de a diminua masa impozabilă a venitului la Cabinetul de avocatură X prin înregistrarea la cheltuieli deductibile nu numai a sumei de xxxx lei cuprinsă în factura nr. emisă de S.C. X S.A., emisă pe numele soției sale, în legătură cu autoturismul al cărui utilizator a fost Cabinet de avocatură X conform contractului de leasing nr. ... din 03.2007, dar și a tuturor cheltuielilor ocazionate de amortizarea acestui autoturism în evidența contabilă a Cabinetului de Avocat X, precum și contravaloarea combustibilului în toată perioada utilizării acestui autoturism pentru patrimoniul afacerii la Cabinetul de Avocat X, excede cadrului legal care reglementează în materie, în condițiile în care în evidența contabilă a Cabinetului de avocatură X nu a fost înregistrat vreun transfer, purtător de câștig pentru acesta, din care rezultă că acest autoturism utilizat în activitatea Cabinetului de avocatură X a fost transferat unui membru al familiei d-lui X

Rezultă astfel cu puterea evidenței că pretențiile petentului de a diminua doar venitul brut al Cabinetului de avocatură X prin înregistrarea la cheltuieli deductibile a unor sume pentru care nu a făcut dovada că sunt în interesul desfășurării activității, fără a înregistra în contrapartidă obținerea vreunui câștig din transferul autoturismului, utilizat în activitatea de avocat a cabinetului, către un membru al familiei sale, se situează în afara cadrului legal; motiv pentru care organele de inspecție fiscală se constată că au procedat în condițiile legii.

Având în vedere cele reținute, urmează a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de dl. X împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./23.05.2014 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de xxxx lei reprezentând: impozit pe venit stabilit în plus în sumă de xxxx lei și obligații fiscale accesorii aferente în sumă de xxxlei, în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”, coroborat cu pct. 11.1 lit. a) din OPANAF nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care stipulează:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”.

Varianta stării de fapt prezentată de dl. X la pct. 3 al contestației formulate, respectiv că: „Proprietarul mașinii a respectat întocmai prevederile art. 9 din anexa 1 la contractul de leasing, respectiv a vândut bunul la prețul stabilit și acceptat de el după ce utilizatorul nu a optat pentru nici una din variantele de la art. 9. Este problema proprietarului cum și în ce condiții vinde bunul său.”, nu a fost probată de acesta cu înscrisuri de natura mijloacelor de probă – în sensul că nu a depus la dosarul cauzei vreun document din care să rezulte că utilizatorul Cabinet de avocatură C „nu a optat pentru nici una din variantele de la art. 9”, document înregistrat în condițiile legii la partenerul contractual, respectiv S.C. P IFN S.A.

Referitor la majorările/dobânzile de întârziere în sumă de 131 lei și penalitățile în sumă de xxx lei aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar, calculate în sarcina petentului prin Decizia de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./23.05.2014 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, se reține că stabilirea de majorări de întârziere și penalități aferente impozitului pe venit stabilit suplimentar reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul reprezentând impozitul pe venit stabilit suplimentar în sumă de xxxx lei, contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările și penalitățile de întârziere în sumă totală de xxx lei, calculate

în sarcina petentului, reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Referitor la pretenția inserată de dl. X în cuprinsul contestației, respectiv „Cu cheltuieli de judecată și onorar de avocat”, învederăm acestuia că în nenumărate rânduri Curtea Constituțională a statuat că prevederile cuprinse în Titlul IX din Codul de procedură fiscală, sunt de natură facultativă, dispozițiile din Codul de procedură fiscală nu instituie jurisdicții speciale administrative, în sensul art. 21 alin. (4) din Constituție, ci reglementează proceduri de recurs administrativ, prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate sau de a le redimensiona în limitele prevăzute de lege, iar conform art. 206 Cod procedură fiscală „(3) *Contestația se depune la organul fiscal, respectiv vamal, al cărui act administrativ este atacat și nu este supusă taxelor de timbru.*”, astfel că pretențiile sale se situează în afara legii.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în temeiul prevederilor art. 48 alin. (1), alin. (2) lit. c), alin. (7) lit. a) și ¹ Legea nr. 571 din 22 decembrie 2003 (*actualizată*) privind Codul fiscal, a art. 65, art. 206 și art. 216 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedură Fiscală, coroborat cu pct.11.1. lit. a) din Ordinul nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în baza referatului nr. _____, se

D E C I D E

- respingerea ca *neîntemeiată* a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plată de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr./23.05.2014 emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad, pentru suma totală de xxxx lei reprezentând: impozit pe venit stabilit în plus în sumă de xxxxx lei și obligații fiscale accesorii aferente în sumă de xxx lei;

- prezenta decizie se comunica la:

- Dl. X;
- AJFP Arad.

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.